

hod = S. S. Z. Poleg vzhoda vzhodni severo-vzhod = Vz. S. Vz. in vzhodni južni-zahod = Vz. J. Z., poleg juga je južni jugo-vzhod = J. J. Vz. in južni jugo-zahod J. J. Z.; poleg zahoda pa je zahodni jugo-zahod = Z. J. Z. in zahodni severo-zahod = Z. S. Z.

J. Kako se pa v deževnem in oblačnem vremenu in po noči, kedar se zvezde na nebu ne vidijo, morejo okolice svetá spoznati?

O. Mornarji gledajo takrat na kompas. V kompasu je magnetična jeklena iglica, ki kaže z enim koncem na sever, z drugim na jug; če jo tudi okoli zasučé, se zopet poverne nazaj, da tako kaže, kakor poprej.

Če tedaj magnetična igla kaže sever in jug, si druge kraje lahko zaznamvamo na papirji, na deski, in vsa taka naprava se imenuje kompas ali veterna roža. Res da, dokler ljudjé niso poznali magnetične igle, se niso upali v veliko morje; brez tega bi tudi Kolumb Amerike ne bil najdel. Še le potem, ko se ljudjé niso več bali, da bi na morji zašli, so si upali daleč po morji, čeravno niso več vidili morskih bregov.

(Dalje prih.)

Spodbudna pisma.

VI.*) Pismo.

Poljša obdelovati ne zna vsak.

Priserčni prijatelj!

Mnogokrat preišlujem, kako bi v svojem imenitnem stanu več storil in koristil človeštvu. Velikrat mi je zavoljo tega prav tesno pri sercu, kajti bojim se, da bi me enkrat ne pekla vest, da sem svojo učiteljsko službo preslabo opravljal. Zdi se mi, da ne toliko zavoljo tega, da bi bil ravno prevnemaren, ampak le bolj za to, ker svojega važnega posla ne znam dobro in prav uspešno opravljati. Ko hodim po polji, vidim, kako na tej pa uni njivi vse lepše raste, bolje rodi in donaša, kakor na sosedovi na ravno tistem kraji, na ravno tisti zemlji. Vidim, da je naj več pri tem, kako kdo svoje polje obdeluje. Tako je tudi pri učiteljskem stanu. So učitelji, akoravno jih je malo, da so sami za se precej izobraženi, kajti imajo iz doveršenih

*) V zadnjem listu stoji številka IV. namesto V.

šol in tudi iz pripravniške šole naj boljša spričala; vendar nekteri iz med teh v šoli pri podučevanju niso srečni; podobni so kmetovavcu, ki ima dobro zemljo in tudi dobro pripravo za obdelovanje, pa mu vendar polje slabše rodi, kakor njegovemu manj zmožnemu sosеду. Poljá obdelovati ne zna vsak. Tudi podučevati, še manj pa mladino prav odgajati ne zna vsak, ki misli, da je sam že izobražen, in se zanaša na svojo prebrisanost, na svoja izverstna spričala itd. Jaz sem sedaj terdno sklenil, da se bom pri tem, ko se bom splošno izobraževal, posebno še bistril za svoj stan, ker spoznam, da je vse na tem, kako kdo mladino podučuje in ob enem odgaja. Kolikor bolj si pa prizadevam, da kolikor morem vestno spolnujem svoje dolžnosti, toliko bolj spoznavam, kako malo še vem in tedaj morem svojo imenitno nalogo prav izverševati. Da se bom za svoj stan bolje izobraževal, bom sedaj še vse raji in prav premišljeno bral pedagogične knjige in časopise, in se bom o tem rad pogovarjal s svojimi modrejšimi in bolj skušenimi tovarši. Po takih in enakih dobrih vodilih se bom potem ravnal pri podučevanju in sploh pri vzrejevanju naše mladine. Ljubeznjivi moj! vidiš, to je sedaj moja terdna volja — potem, ko sem že mnogo bral in prebiral in se tudi že precej pripravljaval za učiteljski stan. Prevdarjaj tudi ti nekoliko to mojo misel, — in nadjam se, da boš o tem posnemal

svojega

zvestega prijatelja

Iv. Zarnika.

Učitelj in kmet.

Spisal Iv. Z.

Bilo je prekrasno pomladansko jutro. Ne ene meglice ni bilo viditi na nebu. Prijetno je pihljala pomladna sapa in se igrala s srebrnimi kapljicami, ki so visele od mladih listikov in nježnih bilek. Veselo petje ljubih tičic, prijetni jutranji zrak privabi tudi učitelja Verliča, da gre iz svoje tesne izbe na zeleno poljé! — Ko pride učitelj Verlič zjutraj pod milo nebo se sprehajati, najde že tukaj na polji pridnega kmeta Skerbiča pri delu. Vesel pozdravi učitelj kmeta, pa tudi kmet prijazno pogleda učitelja; potem pa se blizo tako le pomenkovata: